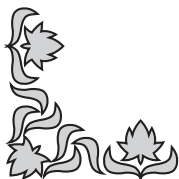

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

H U D B E

Hazreti Mirza Masroor Ahmad
ajadahulah-talah bi nasre hil aziz
V halifa Obećanog Mesije a.s.

18.09.-16.10.2009.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ء

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ ء

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ-

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ء

“Sva hvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova; mir i blagoslov neka su na Njegovog vjerovjesnika Muhammeda, s.a.v.s., i na cijelo njegovo potomstvo i ashabe.”

Hudba 18. septembra 2009.

Značenje petka u islamu

Kratki sadržaj hudbe koju je 18. septembra 2009. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je dao izlaganje o značenju petka u islamu. On je počeo citiranjem slijedećih ajeta iz sure Al Džuma:

“O vi koji vjerujete! Kad se pozove na namaz u petak u jedan dio dana, pođite žurno da spominjete Allaha, i ostavite trgovinu. To je bolje za vas, da znate.

A kad se namaz završi, onda se raširite po Zemlji i tražite nešto od Allahove blagodati, i mnogo spominjite Allaha, da biste uspjeli.

No, kad oni budu vidjeli neku trgovinu ili zabavu, potrčat će prema

tome i ostavit će tebe samog da stajiš. Ti reci: 'Ono što je kod Allaha puno je bolje od zabave i trgovine, i Allah najbolje opskrbljuje.'
(62:10-12)

Huzur je rekao, elhamdulillah (sva hvala pripada Allahu), da on želi priznati da je svakog petka prisustvo u Baitul Futuh džamiji bilo dobro i da je za klanjače moralo biti obezbjeđeno mjesto u hodnicima. Zapravo su neki od njih morali klanjati napolju. Prethodno je ovakvo prisustvo bilo rezervisano za posebne prilike 'opraštanja' od (zadnjeg) petka ramazana. Ahmadi muslimani treba da zapamte da dolazak na namaze petkom s posebnim trudom, u sebi sadržava 'oproštajni petak'. To jest, čovjek ostavlja u stranu sva svoja zauzeća i dolazi radi namaza petkom da traži sve blagoslove vezane s tim. Poslije namaza naređeno mu je da ide natrag i traži blagostanje s molitvom i odlučnošću da ne ispusti iz vida spominjanje Allaha. Tako, jedan petak vodi dobrodošlici narednog petka sa snažnom gorivošću, suprotno čekanju na jedan petak u cijeloj godini. Ljudi teže da zaborave da je tu također 51 dodatnih (pojedinačnih) petaka u godini koje na sličan način treba dočekati sa dobrodošlicom. Ovaj petak treba da usmjeri pažnju onih koji su možda bili zanemarivi u toku godine da su se zavjetovali da će s dobrodošlicom dočekat naredni petak kad se oproste od njega. Huzur je rekao da se nada da će Božijom milošću prisustvo koje je bilo očito u Baitul Futuh u toku ramazana također biti vidljivo u svim našim džamijama širom svijeta. On je molio Allaha da ova obećavajuća naklonost bude stalna i neprekidna. On je rekao da svaki Ahmadi musliman treba da moli (Boga) za ovo jer je ovo njihova velika odgovornost u sadašnjem dobu kao što naprijed spomenuti ajeti pokazuju.

Huzur je rekao da kad je napravljen poziv za džumu, sve drugo je drugorazredne važnosti. Ajeti koji prethode onom koji je naprijed citiran spominju Jevreje, za koje je bio objavljen Tevrat. Oni se njemu nisu pokorili i također su odbili Časnog Poslanika s.a.v.s. uprkos toga što je njegov dolazak bio pretskazan. Ovo odbijanje se dogodilo pošto su oni zaboravili učenja Tevrata za koje su iznosili mnoga objašnjenja. Zaista sura Džuma ih izjednačava sa 'magarcima koji nose teret knjiga' (62:6). Oni su također zaboravili svoj poseban dan određen za obožavanje - Sabat, koji pada u subotu. Kur'an kaže:

"A vi ste, sigurno, saznali o onima među vama koji su prekršili Sabat..." (2:66)

Zbog svog omalovažavanja Sabata Jevjeri su bili kažnjeni. Citiranjem Jevreja koji su skrenuli s pravog puta ovdje je skrenuta pažnja muslimana da iskažu dužnu počast petka. Ovo je jasan ukaz da ako ove dužne počasti ne budu iskazane, oni također mogu biti kažnjeni.

Huzur je rekao da je petak naš Sabat. Svaki musliman treba da moli (Boga) i da čini napor da ga čuva i oda mu dužna poštovanja. Osoba odaje dužna poštovanja koja pripadaju petku obustavljajući sav posao i krećući u džamiju. U ovo vrijeme i doba gdje je nemoguće svuda čuti ezan postoje alternativni načini i sredstva da se podsjetite o vremenu za džumu. Na primjer, ezan može biti odslušan preko (mobilnih) telefona. Huzur je rekao da on nema lično iskustvo o ovome ali ovo treba da bude promovisano. Ako se ezan za džumu može slušati preko (mobilnog) telefona to može biti vrlo korisno i može voditi prilikama za prenošenje poruke islama. U svakom slučaju, osoba može biti podsjećena preko jednostavnog sistema za buđenje.

Hazreti Halifatul Mesih I r.a. je rekao da u suri 62:10: *“O vi koji vjerujete!”* može jedino podrazumjevati one koji vjeruju u Obećanog Mesiju. Ovdje se također mislilo na muslimane općenito ali kao što je ova sura vezala značenje namaza petkom sa vremenom Mesije, zbog toga je njegovo značenje mnogo veće za sljedbenike Obećanog Mesije a.s.. Odbijajući ga, drugi muslimani su sebe stavili u kategoriju:

“... Zar vi, onda, vjerujete u jedan dio Knjige a drugi odbijate?... ”
(2:86)

Istinski vjernici su oni koji vjeruju u Časni Kur'an od početka do kraja i koji prihvataju sve poslanike od Adema a.s. do Obećanog Mesije a.s. Zato je njihova obaveza da naprave posebne napore za ovaj dan, (privremeno) obustavljajući svoje trgovine.

Huzur je rekao da je era Obećanog Mesije također povezana sa trgovinom. Trgovina se u ovo doba razgranala na nečuvene načine. Gubitak i dobitak burze nam govori da su oni koji tamo rade tako okupirani da ni za trenutak ne mogu smaknuti oka sa ovog tržišta novca a da ne izazovu gubitak koji može iznositi na milione. Slično tome, manja tržišta koja prije nisu bila tako strastveno organizovana, sada jesu. Međutim, Bog kaže da nije važno koliko malo vremena imate, to nema značaja u poređenju sa namazima petkom. Neophodno je napraviti napor za namaz petkom, bez obzira. Danas mi Ahmadi muslimani treba

da budemo oni istinski vjernici koji će čuvati petak, samo onda možemo biti primaoci Božijeg zadovoljstva.

Huzur je dalje hadisom objasnio značenje petka. U hadisu iz Buhari zbirke hadisa, Časni Poslanik s.a.v.s. je rekao da ćemo na Sudnjem danu uprkos toga što smo od kasnijeg (naroda) mi biti prvi, uprkos činjenice da su oni bili prvi kojima je bila data Knjiga. Za njih je bio određen obavezujućim poseban dan ali su oni prigovarali nad tim. Međutim, nas je Bog uputio u ovoj stvari. Huzur je rekao da ovaj hadis traži objašnjenje. Ukratko, u doba drugog Ahmadija Halifata bio dat zadatak hazreti Seid WaliUllah Shah sahibu da sastavi Buhari hadis sa kratkim komentarom. Bilo je objavljeno nekoliko tomova ovoga ali je onda prošao dugi period bez ičega. Prije nekoliko godina Huzur je osnovao Noor fond i pod njegovim nadzorom su bili objavljeni dalji tomovi hadisa. U objašnjavanju naprijed spomenutog hadisa u pogledu namaza petkom, hazreti Seid WaliUllah Shah sahib je dokazao da je namaz petkom, suprotno mišljenjima nekih pravnika, obavezujući. On je također objasnio doslovna značenja riječi Sabat i dokazao to iz historije Jevreizma da je jednom Sabat bio također petak, ili dio petka ali se onda to promijenilo u subotu. Sabat znači da sebe potpuno isključimo od drugih poslova i zauzimanje u obožavanju Boga, i to je bilo specifično za Izraelićane. Međutim, oni se nisu pokorili ovoj naredbi i bili su kažnjeni. Muslimani nisu petkom ograničeni na način kako su bili Izraelićani na svoj Sabat. On je također zapazio da ako su kršćani mogli promijeniti svoj specifičan dan od subote na nedelju nije nevjerovatno da su Jevreji također učinili isto. Historijski događaji pokazuju da su Jevreji posvojili mnoga vjerovanja drugih ljudi i zbog toga uveli promjene u svoju vjeru. Huzur je dao dalje historijske detalje mijenjanja Jevrejskog Sabata od petka na subotu. Musa a.s. je pretskazao da će nepoštivanje Sabata biti uzrok pada Izraelićana.

Huzur je rekao da će danas, poslije 1500 godina, Božijom milošću, muslimani, bez obzira koje vrste, na jedan ili drugi način učiniti napor radi namaza petkom. Sve dotle dok se ljudi okupljaju radi namaza petkom oni će ubirati ove blagoslove. Huzur je rekao u ovo doba, koje je doba Mesije, postoje posebni blagoslovi povezani s petkom, i zato, mi Ahmadi muslimani treba da učinimo poseban napor da nas nepridržavanje ovoj naredbi ne bi učinilo metom bilo kojeg upozorenja. Huzur je rekao da je bila Božija odredba da su Jevreji napustili petak

kao svoj Sabat jer je ovaj dan trebao postati specifičan Časnom Poslaniku s.a.v.s. i njegovom narodu.

Objašnjavajući značenje ovog dana kroz hadise Huzur je rekao da je Časni Poslanik s.a.v.s. rekao: *'Od svih vaših dana petak je najbolji dan, to je dan kad je hazreti Adem bio rođen, to je dan kad je on umro i to je dan kad će truba biti ispuhana i bit će izazvana nesvijesnost. Obilato prizivajte salavate na mene u ovaj dan jer ovo je dan kad će vaša učenja salavata biti meni predstavljano.'* On je također rekao: *'Petak je poglavica svih dana i najveći je u Allahovim očima. To je dan koji je u Allahovim očima veći od dana Adha (ramazanskog bajrama) i dana Fitr (hadži bajrama). On ima pet značenja; to je dan kad je hazreti Adem bio rođen, to je dan kad je on bio poslan na Zemlju, to je dan kad je on umro, to je dan u toku kojeg dolazi momenat kad će sve što je traženo, osim zabranjenog, biti poklonjeno i to je dan kad će se dogoditi Sudnji dan.'* Huzur je rekao da ovaj hadis također objašnjava značenje učenja salavata. Mi treba da napravimo poseban napor da učimo salavate petkom jer je prizivanje salavata tijesno povezano sa primanjem molitvi - kao što je rečeno u Kur'anu:

“Allah i Njegovi meleki šalju milost na Vjerovjesnika. O vi koji vjerujete! I vi prizivajte blagoslove (salavatima) na njega i mnogo ga pozdravljajte selamom.”
(33:57)

Ako se mi zauzmemo u tome onda će s njegovim blagoslovima molitve učinjene u druga vremena postići prihvatanje.

Huzur je rekao muslimani nisu vezani nikakvim ograničenjima u petak. Poslije namaza njima je naređeno da idu natrag svojim sredstvima za uzdržavanje. Međutim, to je uvjetovano da oni idu i traže Božiju milost (u svojim sredstvima za život) i dok tako čine, da ne zaborave spominjanje Boga. Kad se traži Božija milost onda sve stvari treba da držimo kristalno jasnim i čistim. Nadalje, spominjanjem Boga ćemo držati na umu da osiguramo obožavanje Boga i činjenicu da kakav god uspjeh imamo da je zbog našeg oslanjanja na Boga i da je Bog jedini Opskrbljivač. Nakon prihvatanja Obećanog Mesije a.s. u kasnijem dobu ovosvjetski prizori (spektakli) treba da za nas budu udaljena stvar. Inače ćemo se kretati dalje od cilja za koji je Obećani Mesija a.s. napravio ovu Zajednicu. Njegovi ciljevi za nas su bili da kujemo posebnu vezu s Bogom, da svoje živote ukrasimo s Njegovim obožavanjem i

spominjanjem, i da odamo dužno poštovanje Njegovom stvaranju. To je, kao da nas je Bog poslao da budemo kušani i ispitivani o tome do koje mjere imamo vezu sa Mesijom kasnijeg doba i do koje mjere smo istiniti u svojoj tvrdnji da ćemo ispuniti svoj zavjet bai'ata Obećanom Mesiji a.s.. Za ovo je prisustvovanje na namazima petkom bilo postavljeno kao oznaka (mjerilo). Svaki Ahmadi musliman treba da zapamti da je prisustvovanje na namazima petkom u džamiji ili okupljanje radi toga na jednom mjestu, vrhunske važnosti. Ovo nije samo za petke ramazana ili zadnji petak ramazana, zapravo to treba biti tako da tokom cijele godine naše džamije izgledaju pune izvan kapaciteta.

Navodeći još nekoliko hadisa Huzur je rekao da je Časni Poslanik s.a.v.s. rekao: *“Namaz petkom je obavezujući za svaku osobu koja vjeruje u Boga i u Sudnji dan, osim bolesnih, putnika, djece i robova. Bog se na isti način neće starati za onog ko je nemaran o petku.”* On je također rekao da je u petak nagrada dobrih djela mnogostruko uvećana. Časni Poslanik s.a.v.s. je rekao da će osobi koja se okupa u petak, i očisti se u skladu sa svojim mogućnostima, stavi ulje, napusti kuću namirisana (naparfemisana) i ne odvaja dvoje ljudi (to jest, ne pravi silom mjesto za sebe u džamiji) i obavi namaz koji je obavezan i nijemo sluša hudbu Imama, svi njegovi grijesi između tog petka i narednog biti oprošteni. On je također rekao da petkom meleki stoje uz vrata džamije i bilježe primjer onog ko dođe prvi kao onog ko je žrtvovao kamilu, narednog kao onog ko je žrtvovao kravu, narednog kao onog ko je žrtvovao ovcu, narednog kao onog ko je žrtvovao kokoš i narednog kao onog ko je žrtvovao jaje. Kad Imam dolazi do *mimbera* meleki zatvaraju bilježnicu i počnu da slušaju izlaganje. Časni Poslanik s.a.v.s. je rekao da je onaj ko govori u toku hudbe Imama kao magarac koji nosi knjige a onaj ko govori da ga ušutka također ne ostaje pri džumi. On je rekao da onaj ko dođe na džumu u toku hudbe treba da na brzinu klanja dva rekata namaza. On je također rekao da će na Sudnjem danu ljudi sjediti u skladu njihovog prisustvovanja na namazima petkom.

U svom komentaru na dio ajeta 5:4 koji glasi: *“...Danas sam Ja za vas usavršio vašu vjeru...”* Obećani Mesija a.s. je rekao da ovo ima dva značenja: jedno je da vas je Bog očistio a drugo da je On upotpunio Knjigu. Ovaj ajet je bio objavljen u petak. Kasnije je jedan Jevrej rekao hazreti Omeru r.a. da dan objave ovog ajeta treba biti slavljen kao bajram.

Na ovo je hazreti Omer r.a. odgovorio: “*Petak je zaista bajram*”. Obećani Mesija a.s. je rekao da mnogi ljudi nisu svjesni o ovom bajramu i obuku nečistu odjeću tog dana. On je rekao da je za njega ovaj bajram izvanredniji od drugih bajrama, jer je na ovaj bajram bila objavljena sura Al Džuma. Prvi čovjek je bio rođen na ovaj dan i Kur’an je bio završen na ovaj dan.

U zaključku je Huzur rekao da smo mi pristalice najveličanstvenije (najdivnije) religije mada Jevreji također imaju poštovanje prema ovom završnom ajetu Kur’ana (5:4). Bog, Koji je objavio ovaj ajet, također je naredio ovu obavezu koja je velika odgovornost. Da Allah dadne da nikada ne budemo nemarni o tome. Da mi i naša djeca budemo u stanju da napravimo poseban napor za namaze petkom i ispunimo ono koliko je Obećani Mesija a.s. očekivao od nas.

Hudba 25. septembra 2009

Osobite odlike robova Milostivog Allaha

Kratki sadržaj hudbe koju je 25. septembra 2009. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je proučio ajete 64 do 77 iz sure Al Furkan i dao izlaganje o osobitim odlikama *Abaadur Rahman* (robova Milostivog Allaha). Prijevod ovih ajeta glasi:

“A robovi Milostivog su oni koji skrušeno idu Zemljom, i kad im se neznalice obrate, oni kažu (u odgovoru): 'Selam!' I oni provode noći čineći sedždu Gospodaru svome, i stojeći, i oni govore: 'Naš Gospodaru, otkloni nam kaznu Džehennema; zaista je njegova kazna neizbježna. Zaista, ovo je vrlo ružno za privremeni boravak i za trajni boravak'. I oni koji, kad troše, nisu ni rasipni ni škrti, nego ostaju između. I oni koji ne pozivaju nikog drugog osim Allaha,

niti nepravedno oduzimaju život, koji je Allah zabranio, niti čine blud; a onaj koji tako bude činio imat će (kaznu za) grijeh. Za njega će biti povećana kazna na Sudnjem danu, i on će u njoj boraviti dugo vremena, ponižen, osim onih koji se pokaju, i vjeruju, i čine dobra djela; to su oni kojima će Allah promijeniti njihova zla djela u dobra; a Allah najviše prašta (i) milostiv je; i onaj koji se pokaje i čini dobra djela, to je onaj koji se okrenuo Allahu s pokajanjem; i oni koji ne svjedoče lažno, i kad prolaze pored nečeg besmislenog, prolaze dostojanstveno; i oni koji, kad ih opomenu o ajetima Gospodara njihovog, ne ostaju ni gluhi ni slijepi; I oni koji govore: 'O Gospodaru naš, podari nam u našim bračnim drugovima i djeci radost očima našim i učini nas vođama bogobojažnim.' Takvi su oni koji će biti nagrađeni uzdignutim sobama zato što su bili strpljivi, i oni će u njemu biti primljeni dobrodošlicom i selamom, u njemu (Džennetu) će vječno živjeti. Divno je to i kao privremeni boravak i kao trajni boravak.

(25:64-77)

Huzur je rekao da je ramazan došao i prošao i da on i dalje prima pisma napisana u toku i poslije ramazana. U ovim pismima ljudi iskazuju dove da one čiste promjene koje su bili u stanju steći u toku ramazana postanu stalne u njihovim životima. Huzur je rekao da su takva osjećanja upravo cilj ramazana. On je rekao da je Allah naveo određene odlike u Časnom Kur'anu posvajanjem kojih osoba može biti nazvana *Abaadur Rahman*. One stavljaju individualne i zajedničke odgovornosti na nas ali i skreću pažnju na ispunjavanje dužnosti prema Allahu. Ako nastavimo da idemo putem koji smo prihvatili u toku ramazana, postići ćemo Božije zadovoljstvo.

Prva osobita odlika robova Milostivog Allaha je da oni idu Zemljom s poniznošću i dostojanstvom. Oni nisu opsjednuti s besmislenom strogoćom, ili ljutnjom, ili nepotrebnom popustljivošću koja može voditi nečasnosti (sramoti). Huzur je rekao da je pažnja skrenuta na ovu stvar na individualnim kao i zajedničkim temeljima. Pretskazano je da će robovi milostivog Allaha biti pobjednici ali u svojoj pobjedi oni neće biti arogantni i neće namirivati stare račune. Radije, oni će biti ponizni i blagi, i izvršavat će dužnosti prema drugima.

Druga osobitost robova Milostivog Allaha je da je svaki pojedinac miroljubive prirode i nježno tješi druge. Kad je osoba na vlasti treba da se pridržava poniznosti i zajedničkog dostojanstva koji su posvojeni u

skladu s prvom naredbom. Inače, šejtan nas stalno vreba. Na nama je da svoja osjećanja držimo pod kontrolom (uzdržana) i nastojimo da slijedimo blagoslovljeni uzor Časnog Poslanika s.a.v.s. i njegovih drugova.

Huzur je rekao da su ovih dana Ahmadi muslimani uznemiravani i proganjani u nekim zemljama, pogotovu u Pakistanu. Nastoji se da nekako Ahmadi uzmu zakon u svoje ruke tako da mogu biti zakonski proganjani. Međutim, nama je naređeno da ne odgovaramo nečistoćom na nečistoću jer ovo može voditi daljim teškoćama. Huzur je rekao da je sadašnja situacija takva da je njegova poruka Ahmadi muslimanima da postanu robovi Milostivog Allah. Pretskazano je da će nadmoć biti njihova. Kad su na vlasti, oni treba da budu krajnje osjetljivi prema osjećanjima drugih. U Pakistanu se koriste rasni načini da izazovu Ahmadi muslimane. Skovane su mnoge šeme. Traži se da pokažemo veliki oprez i tražimo Božiju pomoć sa ustrajnošću i molitvom, i tako se borimo sa ovom situacijom. Obećani Mesija a.s. je rekao da su robovi Milostivog Allaha oni koji su ožalošćeni, koji podnose i koji žele mir nezalicama. Huzur je dodao da, zaista, mi imamo posla sa krajnjim neznanjem. Obećani Mesija a.s. je rekao da robovi Milostivog Allaha mole za neznalice radije nego da budu uvredljivi prema njima. Zaista, Milostivi Allah odlikom Svoje vrline milostivosti, poklanja svima zajedno i pojedinačno. Njegov opsežni blagoslov obuhvata dobro i loše. Po ugledu na to, mi također treba da nastojimo i budemo ljubazni prema prijatelju i neprijatelju, i da molimo za uputu.

Treća osobita odlika robova Milostivg Allaha navedena u ovim ajetima je da oni svoje noći troše u padanju na sedždu i stajanju pred svojim Gospodarom. Huzur je rekao da ogroman broj ljudi stavi ovo u praksu u toku ramazana. Međutim, Allah ne kaže da ovu praksu ograničimo na nekoliko dana, zapravo je to za uvijek. Huzur je rekao da je ogromna odgovornost na Ahmadi muslimanima, pogotovo u toku sadašnjeg vremena, pošto se suočavaju sa teškoćama u svim muslimanskim zemljama. Ne samo da treba da posvetimo pažnju *farzu* (obaveznom) namazu nego isto tako i dobrovoljnom namazu u toku noći. Huzur je rekao ustajanje u toku noći da obožavamo Allaha je obuzdavanje sebe (svog ega). Da (Allah dadne da) naše iskreno obožavanje u toku noći postane povod zaštite Zajednice od teškoća. Zbog toga, ustajanje noću radi namaza ne treba da bude jednostavno radi ličnih razloga. Huzur je rekao da, ako svaki Ahmadi napravi neophodnim za sebe da obavi dva dobrovoljna *rekata* svake noći, Božija pomoć će se približavati više nego

prije i neprijatelji će biti poniženi. Huzur je izvanrednost dobrovoljnih namaza objasnio s hadisom koji navodi da Allah kaže da onaj ko klanja ove namaze prima Njegovu ljubav i blizinu do te mjere da: *'Ja postajem njegovo uho kojim sluša (čuje), njegove oči kojima gleda (vidi), njegove ruke s kojima dodiruje i njegove stope s kojima hoda.'* Kraj ramazana ne znači da osoba može ostajati kasno noću zauzimajući se u ispraznim poslovima, zanemarujući namaz. Huzur je rekao da nas namaz uči putevima i sredstvima da postanemo robovi Milostivog Allaha i treba da svoje noći ukrasimo s ovim. Drugovi Časnog Poslanika (da Allah bude zadovoljan s njima) su istinski iskazali dužnu počast namazu i tako proizveli revoluciju. Čak kad su bili prisiljeni u bitku u toku dana, oni bi se budili noću da obave dobrovoljne namaze. Sve dotle dok je ova praksa prevladavala među muslimanima, oni su napredovali. Danas, Ahmadi muslimani treba da posvoje ovaj put i obilato mole za svoj napredak.

Obećani Mesija a.s. je rekao da ni jedna religija ne može funkcionisati bez duhovnosti i čistoće. Kad su raniji muslimani prihvatili islam oni su prošli kroz začuđujuću promjenu. Religija uspijeva kad njeni sljedbenici imaju pobožne odlike. Huzur je rekao da mi želimo za svoju Zajednicu da brzo krene napretku i da naše teškoće također budu brzo uklonjene. Onda treba da nađemo pobožna sredstva za ovo. Ovo se naravno postiže tako da sebe potčinimo Allahu. Da nas Allah osposobi da ovo činimo.

Četvrta osobita odlika robova Milostivog Allaha je da oni mole da ostanu udaljeni od Džehennema ahireta i džehennema ovog svijeta. Huzur je rekao mi treba da molimo da nas Allah spasi od poniženja na ovom svijetu i na ahiretu, i da nas ne učini robovima ovom svijetu, i da naše brige o našim potomcima budu također uklonjene.

Peta karakteristika robova Milostivog Allaha je da oni nisu rasipnici. Oni nisu rasipni u pogledu svog vlastitog imetka ili imetka Zajednice. Jedan primjer lične pretjeranosti (rasipnosti) koja izgleda da je u porastu je pretjerano trošenje na svadbe. Ovo je najčešće urađeno u imitiranju drugih. Prijemi se održavaju za svadbu, *velimu* (ručak ili večera dan poslije svadbe) i sad također za *mendi* svečanost (bojenje ruke prije svadbe). Štampane su posebne pozivnice za *mendi* i održava se prijem. Ako se *mendi* mora proslaviti, mladine prijateljice se trebaju okupiti da se malo zabave. Izgleda da je nova tradicija da mladićeva porodica također održava pred-svadbenu prijem u ime svečanog raspoloženja.

Ovo je pogrešno i štetna je novotarija. Neke porodice iako su dobro upućene u religijske stvari također se upuštaju u ovo. Oni koji ne uzmu učešća u ovim stvarima – i treba da uvijek pretpostavljate u dobrom svjetlu da su ih oni odbacili zbog pobožnosti – žigosani su kao škrti. Neke porodice putuju u Pakistan radi svadbi i pretjerano troše na nakit i prijeme. Novac potrošen na ove stvari može biti od toliko mnogo veće koristi siromašnim, može biti upotrebljen za pomoć siročadima, i može biti potrošen za mnoge druge dobre svrhe koji osobu mogu učiniti robom Milostivog Allaha.

Šesta osobita odlika robova Milostivog Allaha je da oni nisu škrti i pohlepni. Ima onih koji sve rade jednostavno da nagomilaju novac, u tolikoj mjeri da čak ne troše za svoje lične potrebe. Oni ne pomažu familiju i prijatelje, ne daju siromašnim ili nemaju duha da doprinose Zajednici. Ako bogati ne troše oni ne mogu biti robovi milostivog Allaha. Zaista, robovi Milostivog Allaha troše i odustaju od pretjeranog trošenja radi Božijeg zadovoljstva.

Sedma osobitost robova Milostivog Allaha je da oni potpuno izbjegavaju *širk* (pripisivanje partnera s Allahom). *Širk* na koji se poziva vezano za robove Milostivog Allaha nije tek očiti *širk*. Zapravo, to je način na koji oni ispunjavaju sve svoje dužnosti i obaveze i drže pomno oko da ništa što oni rade ne bude osnova skrivenog *širka*.

Osma osobenost robova Milostivog Allaha je da oni ne ubijaju nepravedno. Huzur je rekao da su bitke koje su vodili Časni Poslanik s.a.v.s. i njegovi drugovi, i kasnije ispravno upućeni halife *Khulafa e Rashidiin* (da Allah bude zadovoljan sa svima njima) bile vođene čvrsto na bogobožnosti i zbog toga što su neprijatelji prešli sve granice. Zaista, ove bitke su vođene unutar strogih smjernica pravila ratovanja u islamu koji čuva nevinog. Za razliku od haosa stvorenog u Drugom svjetskom ratu, na primjer, ili sadašnjim zrakom prenesenim napadima koji ubijaju odreda (ne praveći razlike). Huzur je rekao da također ima onih koji za sebe misle da su robovi Milostivog Allaha ali čine ubistvo nevinih kroz samoubilačke napade. Božija je odredba da oni nikada ne mogu biti robovi Milostivog Allaha.

Deveta osobenost robova Milostivog Allaha je da oni ne čine blud ili preljubu. Ovo također uključuje gledanje vulgarnih i neprikladnih prizora radi zabave. Ovih dana neki TV kanali i internet stranice pokazuju vulgarnost koja se svodi na (i jednaka je) mentalni blud i blud očiju. Ahmadi muslimani treba posebno da ovo odbace.

Deseta osobenost robova Milostivog Allaha je da oni niti govore laži niti daju lažno svjedočenje. Neistina igra ogromnu ulogu u propadanju nacija. Božije zajednice teže da postignu visine, ako se neistina probije među njih, onda oni ne ostaju Božiji posebni ljudi. Ahmadi muslimani treba da uposle 100% iskrenost u svim svojim poslovima i svojim svjedočenjima. Na primjer, u bračnim stvarima, u toku *nikaha*, traži se da treba biti upotrebljena *qavl e Sadid* (ispravna riječ). Međutim, kad prođe svadbena svečanost, govore se laži, pojavljuje se sukobljavanje i na kraju se brak raspada radi sebičnih razloga, i tamo gdje su uključena djeca, oni uveliko pate. Huzur je rekao da je mnogo puta ranije skrenuo pažnju na ovu stvar. S ciljem da ispunimo dužnosti koje dugujemo Allahu i dužnosti prema ljudima neophodno je da odbacimo neistinu.

Jedanaesta osobitost robova Milostivog Allaha je da se oni ne zauzimaju u ispraznim, bezvrijednim zabavama. Ove uključuju zloupotrebu interneta i nekih TV kanala. Mlade djevojke i mladići se druže zajedno u grupama, idu u klubove, idu na koncerte, sve ovo je ništavno i bezvrijedno za vjernika. S jedne strane mi dajemo zavjet i zavjetujemo se da budemo robovi Milostivog Allaha, a s druge strane se upuštamo u bezvrijedne aktivnosti koje su potpuno uništavajuće za moral. Isprazne i bezvrijedne stvari također uključuju uzajamne sukobe ili bilo šta što uništava mir društva.

Dvanaesti znak robova Milostivog Allaha je da oni nisu gluhi ni nijemi na učenje Časnog Kur'ana. Oni ga slušu i nastoje da to stave u praksu u razvijanju svoje duhovnosti. S ciljem da postanemo robovi Milostivog Allaha neophodno je da praktikujemo sve vrste vrlina, da savimo u praksu sve što je rečeno o Allahu i Njegovom Poslaniku s.a.v.s.

Trinaesta osobita odlika robova Milostivog Allaha je da oni mole da njihovi bračni drugovi i djeca budu radost njihovih očiju. Huzur je rekao da je ovo vrlo značajan princip za trajanje buduće generacije. Skupa sa svojim planiranjem treba da učinimo molitve zato što dobri rezultati samo dolaze od Allaha. Lažno je zamišljati da nečiji vlastiti napori rezultiraju u dobrom podizanju djece. Odlikom Božije odlike Rahmanijata (milostivosti) neka djeca možda nadiđu u ovosvjetskim stvarima, ali oni ne mogu biti nazvani robovima Milostivog Allaha zato što Allah ne daje čast bogobožnosti dok osoba ne moli iskreno za pobožnost svoje djece i dok također ne slijedi pobožne puteve. Danas su svuda roditelji najviše zabrinuti o obrazovanju svoje djece ali je manje

pažnje dato duhovnim stvarima. Na zapadu je u ime slobode djeci data slobodna odriješnost. Kao rezultat djeca su razvila veliku drskost (smjelost). Oni ne tolerišu nikakav savjet niti opomenu, da ne govorimo o tome da su roditelji njihov Imam. U posljednje vrijeme su podignuti glasovi o ovoj pretjeranoj slobodi datoj djeci. Na zapadu su osnovane institucije za brigu o djeci, koje jednostavno uklanjaju djecu iz njihovih porodica ako ih porodica prekori, ili u nekim slučajevima djeca prijete roditeljima ovim institucijama. Glavni razlog za ovo je da je zapad zaboravan prema konceptu molitve.

Huzur je rekao da je do njega došla spoznaja da je jednom djetetu prišlo drugo muslimansko dijete koje mu je reklo: vi ste ljudi koji ne vjeruju u Allaha nego obožavate šejtana. Dijete, uprkos toga što je bilo dovoljno staro, nije znalo odgovor, tako da je šutilo. Huzur je rekao da će ovo sigurno dati dojam da Ahmadi muslimani ne vjeruju u Allaha. Neki roditelji svojoj djeci ne daju čak osnovne informacije. Što se tiče rane moralne obuke, Huzur je rekao da je prije kazao da mlade djevojčice treba da budu upoznate o prikladnoj odjeći od ranog doba - četiri ili pet godina, radije nego da im iznenada bude rečeno da promijene svoje načine odijevanja u tinejdžerskim godinama. Za dobro i prikladno podizanje (odgoj) djece uvjet za roditelje je da budu bogobožni i da budu robovi Milostivog Allaha.

Huzur je molio Allaha da nas osposobi da napravimo iskrenu vezu s Njim i da naša unutrašnjost uvijek bude čista i da imamo odlike koje su neophodne da osobu učine robom Milostivog Allaha; da nas Allah učini da uvijek budemo primaoci Njegovog vječnog Dženneta.

Hudba 2. oktobra 2009.

Vjernici ostaju nepokolebivi naspram kušnji i teškoća

Kratki sadržaj hudbe koju je 2. oktobra 2009. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je proučio ajete 154-158 iz sure Al Bakara (2:154-158) iz Časnog Kur'ana koji se odnose na one odlike vjernika koje treba da pokažu kad su suočeni sa bilo kakvom vrstom iskušenja, to jest da se oni sa takvim situacijama sukobljavaju sa strpljenjem i nepokolebivošću, i da su takve kušnje povod da njihova vjera još više ojača. Prevod ovih ajeta glasi:

“O vi koji vjerujete! Tražite pomoć sa strpljenjem i namazom; sigurno je Allah sa strpljivim. I ne recite o onima koji su ubijeni na Allahovom putu da su mrtvi; naprotiv, oni su živi, ali vi ne osjećate. A Mi ćemo vas sigurno iskušavati strahom i glađu, i gubitkom imetka i života, i plodova; i podaj radosne vijesti strpljivima, onima koji, kad ih zadesi nesreća, kažu: 'Uistinu, mi Allahu pripadamo i Njemu se vraćamo.' To su oni na kojima su blagoslovi od Gospodara njihovog i milost, i oni su ti koji su ispravno upućeni.” (2:154-158)

Prvi ajet opisuje dvije ključne karakteristike vjernika: u vrijeme nevolje oni pokazuju strpljenje i traže pomoć molitvom. Strpljenje u sebi uključuje nekoliko značenja – prvo, to znači da treba da se uzdrže od kukanja i prigovaranja kad su suočeni sa bilo kojom vrstom teškoće. Oni treba da ovu teškoću podnose sa odvažnošću. Jadikovanje na putu teškoće može ponekad rezultirati u izražavanju takvih emocija koje ne pristaju vjerniku. Drugo, strpljenje znači da ostanemo nepokolebivi i odlučni. Treće, to znači da ostanemo čvrsto utemeljeni u Božijim naredbama. Strpljenje također znači da osoba treba da napravi svaki napor da se zaštiti od onoga što je Allah zabranio. Ukratko, nepokolebivost zahtijeva da osoba ima odliku da se suoči sa bilo kojom vrstom iskušenja i teškoća sa snagom, hrabrošću i elastičnošću, i da se ponižava prema Allahu sa apsolutnim ubjeđenjem i čvrstom vjerom.

Druga odlika spomenuta u ovom ajetu je da osoba treba tražiti pomoć s molitvom i dovama. Šta ovo znači je da treba da poveća svoju gorivost u propisanim dnevnim namazima, poveća svoje dove, posveti blisku pažnju svojim dužnostima vjere, ostane uvijek okupirana u žistighfaru' (traženju pokajanja) i u spominjanju Allaha, da priziva salavate (na Poslanika s.a.v.s.) i hamd (hvalu Allahu). Prema tome, vjernik treba da pokazuje potpuno strpljenje i tolerantnost. Ne treba da su usteže od činjenja dobrih djela, i zapravo, pojača svoje dove, itd. Kad osoba podnosi dove pred Allahom sa takvim stajalištem, skupa sa praktičnim pokazivanjem gornjeg, on će dočekati uspjeh. Treba da zapamti da su

sve vrste nedaća privremene. Kad vjernik svoje potpuno povjerenje i vjeru preda Allahu, i samo se oslanja na Njegovo postojanje, onda će on, unatoč svake kušnje doživjeti uspjeh i njegov odnos s Allahom će se pojačavati, i Allah će doći u podršku Svoga roba kao što majka nastoji da pomogne svom djetetu na bilo koji način na koji može. Preduvjet je, međutim, da osoba istinski ispuni svoje dužnosti na Allahovom putu i izrazi potpunu pokornost Njegovoj volji i pokaže odlike nepokoleblivosti i ustrajnosti.

U tragu novog talasa proganjanja Ahmadi muslimana u nekoliko Arapskih zemalja i u Pakistanu, nametnuta su ograničenja na Ahmadi muslimane da ne mogu skupno obaviti svoje džuma namaze ili čak pet dnevnih namaza. U takvim okolnostima, Svemogućí Allah savjetuje da vjernik treba da ojača svoju vjeru, postane čak više odan svom klanjanju i pojača svoje religijske prakse. Kad su ispunjeni ovi zahtjevi, cijeli svijet će biti svjedok kako Allah dolazi u u potporu Svojih robova.

Obećani Mesija a.s. je rekao da čovjek, s ciljem da primi blagoslove Svemogućeg Allaha, treba da se očisti zato što je Allah Čist. Osim molitvi propisanih na arapskom jeziku, treba da plaćemo pred Allahom na svom vlastitom jeziku zato što takvo stanje stvara duboko djelovanje na čovjekovo srce i, kad su prisutni takva poniznost i gorivost, Allah prima molitve u prilog Svoga roba. Molitve i dove mogu proizvesti veliku revoluciju u svijetu. Sam Allah je dao radosne vijesti vjernicima da će oni koji su ustrajni naslijediti Zemlju.

“Ili, ko je Taj ko prihvata dovu uznemirene osobe kad Ga ona poziva, i uklanja zlo, i čini vas nasljednicima na Zemlji? Postoji li neki (drugi) bog uz Allaha? Veoma malo vi primete savjet.” (27:63)

Huzur a.t. je rekao da žrtve koje Ahmadi muslimani podnose na Božijem putu i teškoće kojima su bili izvrgnuti neće biti izgubljeni i donijet će velike nagrade ne samo za njih nego za Džemat kao cjelinu. Među onima koji podnose žrtve, možda bude onih koji čak izgube svoj život, ali Svemogućí Allah kaže da je značaj života onog ko je ubijen na Božijem putu nije isti kao života onog ko živi običnim životom. Ako bacimo pogled na ranu historiju islama, naći ćemo da su mnogi dali svoje živote radi Božije religije i radi institucije Tehviida (Božijeg jedinstva). Allah je primio njihove žrtve zato što su oni ove žrtve dali radi ogromnog općeg dobra, i takve žrtve su također postale inspiracija

za druge vjernike. Nacije koje shvataju značaj činjenja takvih žrtava nikada ne umiru. Trenutno, Džemat Obećanog Mesije a.s. je pod napadom, kojem je bilo obećano da će se *ahiriin* pridružiti *eveliin*, to jest da će se bogobožni sljedbenici Časnog Poslanika s.a.v.s. koji dođu u kasnijem dobu priključiti položajima drugova Časnog Poslanika s.a.v.s. - prema tome nema sumnje da će oni morati ponuditi dar svojih života na Njegovom putu. Treba da zapamtimo da svaka kap svakog šehida daje novi napredak Džematu. Oni koji proganjaju Ahmadi muslimane treba da zapamte da revolucija proizvedena od strane Reformatora kasnijeg doba, to jest Obećanog Mesije ne može biti ugušena zadavanjem gubitka života, ili imetka, ili bankovnih računa. Svaki Ahmadi šehid proizvodi porast u predanosti i odanosti među članovima Džemata Ahmadija, kao što je izraženo u pismima koje Huzur a.t. prima svaki dan iz raznih dijelova svijeta. Neprijatelji su u krivu da će njihovi zlobni napadi odvratiti Ahmadi muslimane od njihove vjere. Nasuprot, njihovo neprijateljstvo otvara veće avenije Tabligha (propagiranja) i Huzur a.t. je rekao da prima bezbrojna pisma od ljudi koji iskazu svoju odanost Obećanom Mesiji a.s. kao rezultat toga što su bili svjedoci takvom besmislenog proganjanja protiv Ahmadi muslimana. Huzur a.t. je rekao da ovi protivnici mogu uzeti živote Ahmadi muslimana, mogu uništiti naše zgrade, zaustaviti gradnju naših džamija, ali oni ne mogu oduzeti našu vjeru.

Huzur a.t. je onda objasnio načine na koje je na Ahmadi muslimane nametnut strah: oni su napadani fizički, uvučeni su u lažne sudske procese, podvrgnuti diskriminaciji zakona i primaju zastrašujuće prijetnje od zakonodavaca. Vjernici se, međutim, ne boje bilo kakvih takvih uznemiravanja, i ne opozivaju niti slabe u svojoj vjeri. Oni su također podvrgnuti gladi i lišavanju hrane, kao što su bili u 1974. godini, kad je masama bilo zabranjeno da dadnu hranu Ahmadi muslimanima, Ahmadi muslimanima nije bilo dozvoljeno da napuste svoje kuće, ili u onim slučajevima kad bi napustili kuću da uzmu opskrbu za svoje ukućane, prodavačima nije bilo dozvoljeno da im prodaju hranu. Uz to, njihovi imeci su pljačkani, Ahmadi djeca su izvrgnuta svim vrstama neugodnosti u svojim obrazovnim institucijama, sprečavajući ih od sticanja odgovarajućeg obrazovanja.

Časni Kur'an je već upozorio vjernike da će biti kušani svim vrstama teškoća, i oni koji su iskreni svojoj vjeri će se sa ovim teškoćama suočiti

sa nepokolebivošću i učiti će: *'Zaista, mi Allahu pripadamo i Njemu ćemo se vratiti.'* Vjernik uvijek ima na umu da čak i ako svi blagoslovi budu oduzeti od njega, takve teškoće su samo privremene zato što je njegov život na ovoj Zemlji također prolazan i on sam će se vratiti svom Stvoritelju, kad će biti nagrađen sa većim blagoslovima. Ova vjerovanja dalje ojačavaju njegovu vjeru. Obećani Mesija a.s. kaže da osoba ne treba da smatra teškoće kao nešto neugodno – samo onaj ko nije jak vjernik prigovarati će kad se suoči sa teškoćama. Sve dolazi od Allaha i Njemu se vraća, zbog toga gubitak ne čini beznadnim istinskog vjernika, zato što je on uvijek pokoran Božijoj volji i on tako ubire nagrade za svoju nepokolebivost. Ovo je praksa Ahmadi muslimana koja će nas voditi napretku. Huzur a.t. je naredio svim Ahmadi muslimanima da čine dove da nas Allah uvijek zaštiti i čuva od svih vrsta štete i kušnji; no ako se suočimo sa bilo kojom teškoćom, uvijek treba da ostanemo ustrajni (nepokolebivi) zato što je ovo jedini način da možemo primiti nagrade od Svemogućeg Allaha.

Obećani Mesija a.s. kaže u pogledu kušnji da nikada nije bio određen poslanik od Allaha koji nije bio izvrnut proganjanju i nedaćama. Pogledajte na živote Isa a.s., Musa a.s. i Muhammeda s.a.v.s. Rezultati ovih teškoća su međutim uvijek vrijedni. Da je sunnet (praksa) Allaha dž.š. bila takva da je Njegovim odabranim robovima bila ponuđena lagodost i udobnost, i svjetovne naklonosti, kakva bi onda bila razlika između Božije zajednice i običnih grupa ljudi. Upravo kroz kušnje i teškoće Allah želi da napravi razliku između onih koji su slabi i onih koji su jaki u vjeri. Zapravo, bez podvrgavanja kušnjama, osoba nikada ne može biti očevidac božanskih Znakova. Vjernici su oni koji se okreću Allahu naspram svake teškoće. Zapravo, izvrjavajući teškoćama Svoje robove Svemogućí Allah pokazuje Svoju ljubav za njih zato što prolazeći kroz ove teškoće Božiji robovi pokazuju svoju nepokolebivost Njemu, koja je zaista velika vrlina vjernika. Svako čudo je zaista direktan rezultat samog iskušenja.

Huzur a.t. je objasnio o zadnjem ajetu, u kojem Allah kaže da su oni koji su nepokolebivi ti koji će biti blagoslovljeni Božijim naklonostima, i oni su ti koji su istinski upućeni. Ovi su vjernici koji će uvijek povećavati svoje duhovne položaje i neprijatelji će biti u propasti. Da Allah opremi ove neprijatelje sposobnošću da spoznaju svoju glupost. Amin.

Obećani Mesija a.s. kaže da ga teškoće nikada ne brinu zato što ima potpunu vjeru u Dobrotvornost Svemogućeg Allaha, koji može

promijeniti očaj u nadu, Čije naklonosti su uvijek unutar dosega onih koji čine napor. Namjera napuštanja poroka kad je osoba suočena s teškoćama postaje za njega povod istinskog pokajanja. U takvom slučaju, svjetlost nade uklanja put mraka očaja, i takva osoba dalje napreduje prema duhovnom napretku.

Huzur a.t. je usmjerio pažnju Ahmadi muslimana širom svijeta da revno čine dove za dobrobit svakog Ahmadi muslimana u svijetu, da se uzdrže svih vrsta zla i da načine svaki napor u ubiranju blagoslova Svemogućeg Allaha. Da Allah osposobi svakog člana Džemata da tako postupi. Amin. Huzur a.t. je rekao da izgleda da će se patnja Ahmadi muslimana u Pakistanu nastaviti malo duže zato što ih opozicija smatra slabom metom, ali oni ne razumiju da oštećuju svoj vlastiti narod budući da Džemat ne navlači ni trunke štete.

Na kraju je Huzur a.t. rekao da će klanjati džezazu namaz za slijedeće: Ahmadi šehidu, Muhammed Azam Tahir, koji je bio ubijen uveče 26. septembra. On je bio Muusi, gostoprimaljiva, bogobojazna osoba, također je služio kao sekretar za finansije i ostavio je iza sebe dva sina i jednu kćer. Jedan od njegove braće je Murabbi Silsila. Dvojica drugih Ahmadi muslimana su bili ubijeni u eksploziji bombe u Pešavaru, Ayaz Ahmad (40 godina star, iza sebe je ostavio dvoje djece i ženu) i Imtiaz Ahmad (star 25 godina). Drugi Ahmadi brat, Anwar Kahlon sahib koji je umro 27. septembra u Pakistanu. On je bio Amir VB u vrijeme Halifatul Mesiha IV i cijeli svoj život je služio Džemat u raznim službama. Ahmadi sestra Mansoorah Wahab, kćerka Amira Gana džemata, Abdul Wahab Adema, također je umrla zbog prestanka rada bubrega.

Hudba 9. oktobra 2009.

'Al Qavi' – Svemoćni, Snažni

Kratki sadržaj hudbe koju je 9. oktobra 2009. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur a.t. je u svojoj hudbi petkom danas objasnio o Božijem atributu 'Al Qavi' – Svemoćni, snažni. Termin 'qavi' (moćni) ima drugačije značenje za ljudske bića, i znači da se neko može izdizati u svojim fizičkim, intelektualnim ili akademskim sposobnostima, ali za Allaha, ovaj termin označava da On sadržava konačnu moć u svim pogledima, ne postoji usporedba Njegove moći sa bilo čim ili bilo kim drugim jer On nadilazi u svemu. U Časnom Kur'anu Allah upućuje na ovaj Svoj atribut u pogledu onih koji čine 'širk' (pripisivanje partnera Allahu) i upozorava ih ovim riječima:

“A ima nekih među ljudima koji prave druga božanstva mimo Allaha, i vole ih kao što se voli Allah. No, oni koji vjeruju imaju jaču ljubav prema Allahu. A da znaju, kad vide kaznu oni koji su nasilje činili – shvatili bi da sva moć (uvijek) pripada Allahu i da je Allah strog u kažnjavanju.” (2:166)

Na prvi pogled ovaj ajet se direktno odnosi na idolopoklonike, upozoravajući ih o rezultatu njihovog prijestupa; u isto vrijeme, ajet skreće pažnju vjernika na cilj njihovog stvaranja, koji je da vole Allaha i spominju Ga. Međutim, ajet podsjeća one koji paze da je lahko zaboraviti svoj cilj na ovom svijetu i umjesto posvećivanja dužne pažnje spominjanju Allaha, oni svoju pažnju usredsrede na svjetske dobiti i stvaraju očite i skrivene idole za sebe, u tolikoj mjeri da ljubav ovih idola postiže sve veću snagu dok Allaha nema nigdje u vidiku. Za istinskog vjernika međutim, Božija ljubav je prvi i naistaknutiji cilj njegovog života i on ovu ljubav praktikuje u svakom aspektu svog života.

Ovaj ajet upozorava one koji za sebe stvaraju ove očite kao i skrivene idole da niko drugi do Svemogućí Allah nema moći da im pomogne. Na drugom mjestu u Časnom Kur'anu Allah kaže da je širk (pripisivanje partnera Allahu) prijestup koji neće biti oprosteno. Ljubav za ovo privremeno boravište samo će voditi strašnom kraju, dok će ljubav za Allaha koliko istinski vjernik praktikuje požnjati Allahove naklonosti na ovom svijetu i na ahiretu. Vjernik također ima na umu da ljubav Božija ne može biti potpuna ako ne volimo Časnog Poslanika s.a.v.s. Prizivanje salavata na njega i obavljanje namaza su načini da izrazimo ljubav prema Allahu i Časnom Poslaniku s.a.v.s. Vjernik također treba da voli druge ljude radi postizanja Božije ljubavi, jer je ovo također Božija naredba. Međutim, ne priznavanje postojanja Allaha (kao idolopoklonici) ili zaboravljanje Allaha zbog svjetskih ili drugih

pometenosti može donijeti iste posljedice - to jest nemilost od Allaha. Zato, mora postojati vidljiva razlika između onog ko vjeruje i onog ko ne vjeruje u Allaha kao Svemoćnog: prvi navlači Božiju srdžbu, dok drugi traži Božiju ljubav na svakom koraku svog puta. Obećani Mesija a.s. objašnjava ovu vrstu ljubavi kad kaže da ova ljubav prema Allahu nije nešto što se poprima na lažnom pretvaranju. Takve ljubavi (prema Allahu) dolaze iz dubine svih čovjekovih sposobnosti, dok srce ne bude potpuno preplavljeno ni sa čim drugim do ljubavi prema Allahu. Kad je srce potpuno naklonjeno kao takvo, tada osoba vidi čuda ove ljubavi i svog voljenog. Istina je da kad čovjek nekoga voli, on je potpuno zaokupljen svojim voljenim tako da se sjedinio s njim, značeći da on počinje da odražava odlike svog voljenog tako da kad ga vidi, on zaista vidi svog voljenog. Zato, kad čovjek potpuno voli Allaha, on počinje da odražava Njegovo svjetlo. Riječ *žmuhabbat'* ima svoje korijene u arapskom jeziku koji znači da bude pun nečega. Tako, s ciljem da požanjemo naklonosti Svemogućeg Allaha, čovjek mora biti pripreman da ponudi svaku vrstu žrtve na Njegovom putu i onda će se osvjedočiti u Božiju potporu.

Huzur a.t. se onda pozvao na drugi dio Kur'ana u kojem je Allah dao odobrenje slaboj grupi muslimana da se brane protiv moćnog neprijatelja da se bore sa okrutnosti koja im je nametnuta.

“Dozvoljena je borba onima protiv kojih se ratuje, zato što su im učinjena nasilja – zaista je Allah kadar da im pomogne – One koji su bili nepravedno istjerani iz svojih domova samo zato što su govorili: ‘Naš Gospodar je Allah’ – a da Allah nije odbranio neke ljude od drugih, doista bi bili porušeni manastiri, i crkve, i sinagoge, i džamije, u kojima se često Allahovo ime spominje. A Allah će sigurno pomoći onoga ko Njemu pomaže. Allah je, zaista, silan, moćan.”
(22:40-41)

U ovim ajetima Svemogućí Allah obećava da će pomoći muslimanima - iako su slaba grupa ljudi - protiv snažne grupe *mušrika* (onih koji pripisuju partnera Allahu) tako da utemelji mir i ukloni okrutnost koja im je od njih nametnuta. Poruka je da rat jedino treba da se vodi protiv religijskog ugnjetavanja, zapravo, muslimani treba da pomognu druge religijske grupe da se brane protiv tlačenja. Na istu temu, oni koji su bili ugnjetavani ali ostanu na putu istine primit će pomoć od Allaha u njihovu korist. U ranoj historiji islama, bitke su se vodile protiv muslimana, pa

ipak je pomoć od Allaha došla slabima i neiskusnim da suzbiju tlačenje. Ratovi koji se danas vode imaju potpuno drugačiji cilj: oni su politički ili ekonomski ratovi.

Bitke u kojima su muslimani danas uključeni nisu vođene da se bori za svoja religijska prava i ne mogu biti nazvani džihadom. Da postignu Božije naklonosti, muslimani treba da svoju pažnju okrenu prema Allahu i Njegovim naredbama. U ovom pogledu, učenja Obećanog Mesije a.s. interpretiraju Kur'anske ajete s vrhunskom tačnošću, i upućuju ljude prema miru i prema postizanju Božijih naklonosti. On (kao da) slika sliku ranijeg islama gdje kaže da u ranim danima islama, protivnici koji su na svaki način bili jaki - imetkom, ugledom itd., nametali su svaku vrstu torture na slabu grupu muslimana, i uložili svaku vrstu napora da unište ove bajraktare istine. Oni su bili uznemireni (i zabrinuti) mišljenjem da će napredak islama značiti opadanje moći za njih, zbog toga su nametnuli sve vrste teškoća za muslimane. Masakrirali su nevine muslimane i nametnuli trinaest godina društvenog bojkota na njih gdje su muslimani podnijeli ogromnu patnju. Poslanik sam je bio podvrgnut nemilosrdnom kamenovanju, pa ipak je pokazao ogromno strpljenje u vrtlogu ovih okrutnosti. Allah, kao svjedok ovih okrutnosti dao je odobrenje muslimanima da se bore u svoju odbranu, i ne samo da je došao da im pomogne u toku ovih bitaka protiv neprijatelja nego je prosuo na njih takvu veličanstvenost da su oni postali nasljednici prijestolja Perzije i Rima.

Takva je praksa Svemogućeg Allaha i On ovo obećanje ima za sva vremena.

*“Allah je odredio: ‘Sigurno ćemo Ja i Moji poslanici nadvladati.’
Uistinu je Allah silan, moćan.”* (58:22)

Historijska je činjenica da su se svi protivnici poslanika suočili sa neuspjehom i istina je uvijek prevladala. Isto vrijedi i za nosioce bajraka islama. Sve dok su oni bili na ispravnom putu i praktikovali istinska učenja, doživljavali su uspjeh, no kad su izgubili islamske vrijednosti i praksu njegovih učenja, izgubili su svu slavu i veličanstvenost s tim, i svi njihovi naponi su bili usredsređeni prema tome da zadrže svoje male svjetske vlade. Trenutno se ne može reći da muslimani uživaju veličanstveni položaj u svijetu. Čak naftom bogate nacije pogledaju prema nemuslimanskim nacijama da održe njihovu vrijednost u svijetu.

Može li se zato reći da Božije obećanje da će muslimane ukrasiti čašću više ne vrijedi (nije istinito)? Apsolutno ne. Božije obećanje je istinito za sva vremena. On je zaista Svemoćan za sva vremena. Zapravo, u zavjetu prema ovom atributu On je poslao Obećanog Mesiju a.s., koji je reformator ovog doba, koji je došao u ispunjenju Božijeg obećanja da će se svjetlo islama raširiti do svih krajeva svijeta i da će ime islama prevladati. Obećani Mesija a.s. je primio nekoliko objava u kojima je Allah iznosio svoj atribut da je Svemoćni. Allah je pretskazao Imamu ovog doba da će kraljevi tražiti blagoslove od njegovog odijela, tako mu dajući na znanje da će biti uspješan u svojoj misiji. Svijet možda ovu Zajednicu smatra glupavom, ali uvijek je bila praksa svjetskih ljudi da na ovaj način misle o Božijim ljudima. Oni su zaboravili da je Božija praksa da dođe u pomoć Svojim ljudima i kad Njegova pomoć stiže, ništa ne stoji na njenom putu.

Kao Zajednici, Huzur a.t. je skrenuo našu pažnju na to da pojačamo svoj odnos s Allahom, da oplemenimo svoju ljubav prema Allahu i Časnom Poslaniku s.a.v.s i da se pokoravamo Njegovim naredbama. Onda ćemo pozvati Njegove naklonosti na nas.

Zapamtite da je Allah uvijek odan svojim istinitim ljudima; zato niko nikada ne navlači bilo kakvu štetu ili gubitak u saginjanju prema Njemu. Da nas Allah osposobi da se isperemo od svih zlih naklonosti, da nas On očisti svih grijeha, da Allah primi naše napore na Njegovom putu. Amin.

Hudba 16. oktobra 2009.

Božiji atribut “Al Metin” (jak, snažan)

Kratki sadržaj hudbe koju je 16. oktobra 2009. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur a.t. je dao izlaganje o Božije atributu Al Metin (Jak, Snažan). Huzur je rekao da je riječ Metin bila spomenuta u Časnom Kur'anu tri puta: u suri Al Araf, suri Az-Zariijat i suri Al Qalam. U svakom primjeru ova riječ opisuje Božiju odliku i navodi bijedan kraj onih koji odbijaju Istinu. Objašnjavajući značenja riječi Metin, Huzur je rekao da je ona upotrebljena u općim terminima i također za Boga, uključujući slična značenja iako (premda) je, kad je upotrebljena za Allaha njen opseg obuhvatan i širok. Za osobu sa jakim leđima se kaže da je *metin*, također mišići koji okružuju kičmu također su spomenuti kao *metin*. Ova riječ također znači nešto čvrsto, isto tako, fizički snažna osoba sa jakim leđima. Za Boga ova riječ označava Biće Koje ima moć i Koje je Jako, ona označava Biće koje je tako Jako, da su Mu težak posao i umor nepoznati.

Odlikom Svog atributa Al Metin Allah zgrabi one koji čine prijestup protiv Njegovih omiljenih poslanika. Božiji poslanici ne znaju o tome kako će On zgrabiti njihove protivnike osim da ih On, ako On tako hoće, obavještava o tom posebnom načinu baš kao što je Allah obavijestio Časnog Poslanika s.a.v.s. u toku bitke na Bedru o specifičnim mjestima gdje će neki od poglavica neprijatelja pasti.

“A one koji odbijaju Naše znakove, Mi ćemo uhvatiti korak po korak, onako kako oni ne znaju. A Ja ću im dati vremena; zaista je moj plan moćan.” (7:183-184)

“Zato ostavi Mene i onog koji poriče ovu Riječ. Mi ćemo ih uhvatiti postepeno odakle i ne znaju. A Ja im dajem odgodu, jer Moj plan zaista je moćan.” (68:45-46)

Huzur je rekao da Mekanlije koji su odbili Božije znakove i koji su nemilosrdno i ustrajno proganjali Časnog Poslanika s.a.v.s. i njegove drugove nisu znali da ih očekuje oštra kazna. Njena prva manifestacija je bila u toku Bitke na Bedru. Oba naprijed spomenuta ajeta bila su objavljena u Meki. Kaže se da je sura Al Kalam bila četvrta ili peta sura koja je bila objavljena. Gotovo beznadno stanje muslimana u to vrijeme bilo je krajnje mučno. Na tom stepenu Allah je utješio Časnog Poslanika s.a.v.s. da je On Metin, Njegova kazna je nepopustiva i da je neprijatelji neće izbjeći. Historija ne daje ni jedan takav primjer na koji je oholost Mekanlija bila skršena u toku Bitke na Bedru. Naprijed spomenuti ajeti objašnjavaju da će oni koji odbijaju Božije znakove biti kažnjeni na način koji će ih iznenaditi. Poslanik s.a.v.s. je tako bio ohrabren da ne bude zabrinut njihovim odbijanjem. Allah mu je rekao da ne treba da misli

da će oni biti uspješni ili da će uspjeti u tome da otjeraju vjernike, njihova stvar je trebala biti prepuštena Allah Koji je Gospodar svih moći, da će Njegova kazna biti tako snažna da će služiti kao sredstvo za zastrašivanje. Odogoda koja im je data bila je u slučaju da se oni poprave, ne zato što Bože sačuvaj, što je Allah pokazivao slabost. Sve je u Božijoj moći i zato On ne žuri. On će ih uništiti kad On bude htio. Da oni nisu odustali on bi ih pretvorio u prašinu. Ovo je bila utjeha data Časnom Poslaniku s.a.v.s. kad je bio proganjan u Meki i kad je neprijatelj bio na vlasti. Časni Poslanik s.a.v.s. je bio najomiljeniji Bogu. Božiji atribut Metin je stupio na snagu u toku Bitke na Bedru kao veličanstvena manifestacija Njegova kazne za one koji su proganjali i loše tretirali Njegovog miljenika. Dvojica zakletih neprijatelja, Atba i Abu Džehel, koji su sebe smatrali vrlo moćnim, doživjeli su svoj zao kraj u ovoj bitci. Abu Džehel je nadmašio sve druge u svom samoljublju i bio je kao slika faraona. On je bio ubijen u ovoj bitci od dvojice Ansari mladića. Njegove zadnje riječi su bile: da samo nisam bio ubijen od strane zemljoradnika. Huzur je objasnio da su stanovnici Medine bili zemljoradnici i Mekanlije su na njih gledali sa poniženjem zbog ovoga i na njih se pozivali kao na zemljoradnike a on je bio ubijen od strane mladića zemljoradnika!

Dvadesetčetiri Mekanske poglavice su bili ubijeni u Bitci na Bedru. Časni Poslanik s.a.v.s. je naložio da budu ukopani zajedno. U toku sahrane, on je došao na to mjesto, stao pored i glasno pitao jesu li oni našli ispunjenje obećanja koje im je Allah dao preko njega; da je on zaista primio ispunjenje obećanja koje je njemu Allah dao. Na ovo je hazreti Omer r.a. pitao zašto se Poslanik obraća mrtvim ljudima. Poslanik je odgovorio da ga zaista mrtvi ljudi mogu čuti odakle su bili.

Huzur je rekao da se Božija kazna nastavila do pobjede nad Mekom. Kralj Perzije je nastojao da napadne Časnog Poslanika s.a.v.s. i Allah ga je kaznio kroz njegovog sina. Božija odmazda se nije završila ovdje. Kratko poslije smrti Časnog Poslanika s.a.v.s. kraljevstvo Perzije je došlo u ruke muslimana. To je znak Božije moći i snage da u određeno vrijeme On učini da slabi nadvladaju jake.

Allah omogućava neprijateljima Istine priliku da se poprave. U toku preseljavanja Časnog Poslanika iz Meke u Medinu, bile su tri takve prilike, da su neprijatelji zastali da razmisle o Moći koja je pomagala Poslaniku i mogli shvatiti da ih upravo ista Moć može kazniti. Prvo, kad je uprkos njihovog stražarenja Poslanik napustio svoju kuću. Drugo, kad se sakrio

u špilji sa hezreti Abu Bekirom r.a. i progonitelji su došli toliko blizu da su bili na ulazu špilje ali, vidjevši paukovu mrežu tamo oni nisu ništa uradili. Treće, u toku putovanja u vrijeme selenja, Poslanik je, uprkos naporima neprijatelja bezbjedno stigao u Meku. Uz to, tu su još mnogi primjeri koje je Huzur ranije spomenuo.

“I neka nevjernici ne misle da je dobro za njih to što im Mi dajemo odgodu. Mi njima dajemo odgodu samo zato da oni povećaju svoje grijeh; za njih je ponižavajuća kazna (određena).” (3:179)

Huzur je objasnio da dok Allah daje odgodu tako da ljudi pobožne prirode mogu biti prepoznati, a to također nekima povećava njihove zle puteve. Tada dolazi kazna Najmoćnijeg i Jakog Boga i skrši zlotvore do komadića. Allah daje primjer faraona i kako je njemu bila data odgoda ali je on onda pao pod Božiju kaznu. Slično, neprijatelji Časnog Poslanika s.a.v.s. su bili upozoreni od Allaha da će ih On zgrabiti, i On ih je zgrabio. Era Časnog Poslanika s.a.v.s. je bila prenapeta; to je bilo vrijeme bitaka jer su neprijatelji nastavljali da nameću ratove. Božija kazna je također došla u skladu s tim. Oni su bili poniženi upravo istim planom s kojim su proganjali muslimane.

Božiji atribut Metin je također i danas na djelovanju. Danas On također pokazuje znakove: *‘I Ja im dajem odgodu; jer Moj plan je moćan.’* Međutim, era Obećanog Mesije a.s. nije era mača. Allah je odredio drugačije načine i sredstva Svoje kazne za razna doba. Danas, oni koji prave strašne optužbe na Poslanika s.a.v.s. bit će kažnjeni na način koji je izvan njihove zamisli. Allah je zaista kaznio mnoge u doba Obećanog Mesije a.s. da ovo potvrdi. Međutim, naš je zadatak da koristimo oružje molitve. Mi vidimo da su upravo kroz ovo oružje Lekh Ram, Abdullah Atham i Dovi doživjeli svoj bijedan kraj. Danas, oni koji se rugaju (i ismijavaju) Poslaniku i koji koriste uvredljiv jezik protiv njega nisu izvan Božije kazne, bez obzira na njihovo religijsko ubjeđenje ili ne religijsku sklonost.

Časni Kur’an spominje događaje drugih Božijih poslanika i kako su ih njihovi narodi povredili i Allah je dao da se o njih obiju njihove vlastite metode. Ljudska misao ne može doseći načine i sredstva kroz koja Allah aranžira kaznu neprijatelja Njegovih miljenika. Allah je objavio Obećanom Mesiji a.s.: *‘Oni planiraju i Allah planira a Allah je najbolji od planera. Onda će On napasti planere.’* (Tadhkirah, str. 326). Huzur je objasnio da će njih Allah napasti da ih zatre.

Časni Poslanik s.a.v.s. je bio Allahu najmiliji, i najveći dio njegovih pretskazanja se ispunilo u toku njegovog života. Allah je njemu rekao:

“Zato se klanjaj Gospodaru svome, i žrtvuj se,” (108:3)

Ova naredba također vrijedi za njegove sljedbenike. Zaista visok stepen žrtvovanja privlači Božije blagoslove i velika je potreba činiti žrtve u sadašnje doba. Poslaniku s.a.v.s. je bila podarena sposobnost da čini žrtve vrhunski izvanrednih stepena koji nadmašuju ljudsko razmišljanje, no takav je izvanredan primjer koji je on za nas postavio. Sinovi i nasljednici samih tih ljudi, koji su podigli optužbu da Poslanik nije imao muškog potomka da nastavi njegovu porodičnu liniju, postali su poklonici Časnog Poslanika s.a.v.s. Radije nego da budu združeni sa svojim očevima plemenskim poglavicama ovi mladi ljudi su više voljeli da budu združeni sa Poslanikom. Ikrama je bio sin Abu Džehela, Veliid je bio jedan od najvećih neprijatelja Poslanika - ali je njegov sin, Halid bin Valiid napravio herojska djela za islam. Otac Omera bin Aasa, drugog sjajnog generala islama, bio je također zakleti neprijatelj. Allah je Najmoćniji i Najbolji Planer; On je stavio potomke najljućih neprijatelja islama u zagrljaj Poslanika s.a.v.s.

Obećanom Mesiji a.s. je bila data objava:

“Sigurno će neprijatelj tvoj bez potomstva ostati” (108:4)

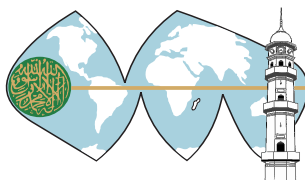
i ovaj svijet se osvjedočio kako je Allah satio njegove neprijatelje i mi smo i dalje svjedoci istog. Zar sve ovo nije ispunjenje ovoga? Zasigurno jeste. Ahmadi muslimani treba da se zamisle nad ovim i treba da se još više zauzmu u molitvama za ispunjenje Božijih obećanja.

Huzur je pročitao poduži isječak iz pisanja Obećanog Mesije a.s. ističući kako Allah pomaže svoje odabrane ljude kroz nevolje i teška vremena, i kako Njegova obećanja budu ispunjena u određeno vrijeme u njihovu korist.

Huzur je molio Allaha da On nastavi da nam pokazuje manifestacije Ahmadijata, to jest, istinskog islama, sa molitvama, žrtvama i jačinom vjere. Huzur je rekao da želi da traži posebne dove za stabilnost Pakistana. On je molio Allaha da spasi ovu zemlju radi Ahmadijata jer smo mi igrali ogromnu ulogu u njenom stvaranju. Oni čak nisu bili u prilog njenog stvaranja ali sada su razvili samilost za domovinu i u ime islama i časti zemlje su u težnji da je skrše. Da Allah uskoro uzrokuje kaznu ovih neprijatelja zemlje i da spasi našu zemlju. Amin.

Ahmadiyya Muslim Jama'at za Bosnu i Hercegovinu

AHMEDIJA CENTAR:
Tuzlanska 1 b, 71000 Sarajevo, BOSNA I HERCEGOVINA
Telefon/fax: 00387 / 33 612 612
www.ahmadija.ba

Ljubav svakome, mržnja nikome!